

τῶν ἑλληνικῶν στρατευμάτων διὰ τινος αἰχμαλώτου ἀποδράντος, καὶ βεβαιωθέντες ὅτι ὀλίγοι ἦσαν οἱ ἐναπομείναντες ὄπλοφόροι βουλήν ἔβαλαν νὰ πατήσωσιν ἐξ ἀπροόπτου τὴν πόλιν, καὶ ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐξήλθαν τὴν 14 δεκεμβρίου 600 σύροντες δύο κανόνια, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τοὺς παρὰ τῇ ὁδῷ καθημένους ὀλίγους ὄπλοφόρους Ἕλληνας καὶ κατεφόβισαν τοὺς ἐν τῇ πόλει τοῦ Ἄργους· ἀλλὰ, χάρις εἰς τὴν τόλμην τοῦ Νικήτα καὶ τινῶν Ἑλλήνων καὶ φιλελλήνων παρευρεθέντων, ἠναγκάσθησαν νὰ ὑπισθοδρομήσωσι χωρὶς νὰ πατήσωσι τὴν πόλιν. Ἐπειδὴ δὲ τὸ κίνημα τοῦτο ἀπεδόθη εἰς τὴν προδοσίαν τοῦ ἀποδράντος αἰχμαλώτου, ἐθεωρήθησαν ὡς συνένοχοι ὑπὸ τοῦ ὄχλου οἱ ἐν Ἄργει εὐρισκόμενοι αἰχμάλωτοι καὶ ἐθανατώθησαν ἦσαν δὲ οὗτοι ἐκ τῶν ἐπὶ τῇ ἀλώσει τῆς Τριπολιτσᾶς ἐπιζησάντων.

Ἐκ τῶν ἐπιζησάντων ἦτον, ὡς εἶδαμεν, καὶ ὁ κορίνθιος Κιαμήλμπεης. Δι' αὐτοῦ, μετενεχθέντος εἰς Κόρινθον, ἐπροσπάθησαν οἱ Ἕλληνες νὰ πείσωσι τοὺς ἐχθροὺς εἰς παράδοσιν τῆς ἀκροκορίνθου. Ἄλλ' οἱ πρὸς τὴν μητέρα του, τὴν γυναῖκά του καὶ λοιποὺς πολιορκουμένους λόγοι τοῦ ἀνδρὸς τούτου κατ' εἰσήγησιν τῶν Ἑλλήνων δὲν εἰσηκούοντο, διότι οἱ πολιορκούμενοι, ἂν καὶ ἐτίμων τὰς διαταγὰς του, ἤξευραν ὅτι παρήγγελλεν ὅσα τῷ ὑπηγόρευαν οἱ κατέχοντες αὐτόν. Οἱ Ἕλληνες ἐπέμεναν ἔτι μᾶλλον εἰς τὴν κυρίευσιν τῆς ἀκροκορίνθου, διότι ἐπίστευαν ὅτι ἦσαν ἐναποτεταμιευμένοι οἱ θησαυροὶ τοῦ Κιαμήλμπεη, ὃν ὅλη ἡ Ἑλλάς ἐθεώρει πολυτάλαντον. Οἱ δὲ φρουροὶ ἦσαν ἐντόπιοι, Ἀλβανοί, καὶ τινες Λαλιῶται, ὅλοι 600, πλήρεις ἐλπίδων ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ εἰσέβαλε καὶ θῦ ἔλυε τὴν πολιορκίαν τῶν ἡ εἰσέτι, ὡς ἐνόμιζαν, διατρίβουσα ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἑλλάδι ὀθωμανικὴ δύναμις ὑπὸ τὸν Βρυώνην καὶ τὸν Μεχμέτην. Ἐν τοσοῦτῳ πολιορκοῦντες καὶ